

दृष्टा । हे सोम ते तव यो द्रप्सः रसैकदेशः स्कन्दति भूमावन्यत्र वा पतति यश्च ते तवांशुः खण्डः ग्रावच्युतः ग्राव्याः सकाशात्पतितः यश्च धिषणयोः अधिषवण-फलकयोरुपस्थादुत्सङ्गात् स्कन्दति वायवा य अंशुरर्ध्वयोः सकाशात्स्कन्दति वा-यवा य अंशुः पवित्रात्परि स्कन्दति यतः कुतश्चित्परि स्कन्दतीति भावः हे सोम ते तव तं द्रप्समंशुं च स्वाहाकारेण जुहोमि । किम्भूतं तम् मनसा वषट्कृतं संकल्पितं वषट्कारेण च स्वाहाकारेण च जुहोमीत्यर्थः ॥ का° [१. ६. ३२.] अन्य-तरत्तृणं चावाले प्रास्यतीति । अर्धयुणा वेदेर्ये तृणे गृहीते तयोरिकं चावाले क्षिपेत् ॥ चावालदैवतम् हे चावाल त्वं देवानामुत्क्रमणमसि उत्क्रामन्ति गहन्ति स्वर्गं यस्मात्तदुत्क्रमणं देवास्त्वत्तः स्वर्गं गहन्ति अतो हि देवाः स्वर्गमुपोदक्राम-न्निति [४. २. ५. ५.] श्रुतेः ॥ २६ ॥

XII. a. प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व । b. व्यानाय मे व° । c. उदा-
नाय मे व° । d. वाचे मे व° । e. क्रतूदक्षाभ्यां मे व° । f. श्रो-
त्राय मे व° । g. चक्षुभ्यां मे वर्चोदसौ वर्चसे पवेथाम् ॥ २७ ॥

का° [१. ७. १.] ग्रहानवेक्षयति यथागृहीतमवकाशान्वाचयन्प्राणाय मऽइति प्रतिमन्त्रमिति । प्राणायित्यादयो मन्त्रा अवकाशसंज्ञास्तान्वाचयेत् ग्रहणक्रमेण ग्रहान्यजमानं दर्शयति ॥ लिङ्गोक्तदेवतान्येकादश । यज्ञस्यैते प्राणास्तान्प्राणवृषे-ण दर्शयति हे उपांशो यस्त्वं स्वभावत एव वर्चोदाः तेजसो दाता सः त्वं मे मम प्राणाय हृदयस्थितवायोर्वर्चसे पवस्व प्रवर्तस्व ॥ उपांशुसवनम् व्यानाय मे सर्व-शरीरगतवायवे पवस्व अन्यत्पूर्ववत् ॥ अन्तर्यामम् कण्ठदेशस्थो वायुरुदानः ॥ ऐन्द्रवायवम् वागिन्द्रियाय ॥ मैत्रावरुणम् क्रतुः कामः दक्षस्तस्य समृद्धिः तद्व्य-साधनवृषाय वर्चसे प्रवर्तस्व ॥ आश्विनम् श्रोत्राय श्रोत्रेन्द्रियाय ॥ शुक्रामन्थिनौ युगपत् हे शुक्रामन्थिनौ मे मम चक्षुषोः पाठवाय तद्वृषाय वर्चसे युवां पवेथां प्रवर्तेथाम् ॥ २७ ॥

a. आत्मने मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व । b. ओजसे मे व° । c. आयुषे
मे व° । d. विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो वर्चोदसौ वर्चसे पवेथाम् ॥ २८ ॥